

לשם מה זקוקה המשטרה ל"חרדים" בשוחתיה

תלונה שהוגשה בימים אלו למח"ש חושפת בדרך אגב את התופעה החמורה והמדאיגה, שבחורים חרדים מתנדבים למשטרה. לא מדובר על שירות אזרחי בטחוני. אלא על תופעה של התנדבות במשטרה, כאילו לא קיימים מקומות נוספים לעשיית חסד...

במקרה שנחשף מדובר על בחור במראה חסידי שהתברר כי הוא מתנדב במשטרה וכך היה המעשה:

בליל ל"ג בעומר הוצב מחסום משטרה באחד הרחובות בעיר בני ברק בשל מדורת ל"ג בעומר של אחד החיידרים.

תושב הרחוב שבן משפחתו הגיעה ולא יכל להכנס לרחוב בשל המחסום ירד לסייע והזיז את המחסום, בתגובה התנפל עליו בחור צעיר במראה חסידי עם פאות מסולסלות ותקף אותו. בשלב זה התפתח ביניהם עימות. ואז הוציא הצעיר מכשיר קשר מכיסו והזעיק את חבריו מהמשטרה בטיעון שתוקפים אותו.

למקום הגיעו כשש ניידות שאזקו את התושב ועצרו אותו. גיסו של העצור שוחח עם הצעיר התוקף, והוא הסביר שהוא מתנדב במשטרה אך לא לבש מדים כדי שלא יקראו לעברו חרד"ק...

מקרה זה חושף את התופעה החמורה, של התנדבות צעירים חרדים למשטרה. כאשר ידוע לנו על מקרה נוסף של בחור ישיבה חרדי שהתנדב למשטרה בבני ברק, ולאחר תקופה אף נפל לצבא רח"ל.

כמו במקרים דומים, מתברר גם כי אותם מתנדבים מפנים את כוחם כשוטרים כלפי הציבור ממנו באו, ומתנהגים ללא סיבה באכזריות ורשעות שלעיתים עולה על השוטרים החילונים. והדברים פשוטים וברורים כי המשטרה אינה זקוקה לכמה חרדים עלובים שמוכרים את כל יהדותם עבור נידע עדישים, שיסייעו להם במלאכתם, הם צריכים אותם למטרה אחרת, לשמש כמשתפיי"ם ומוסרים של השלטונות מתוך היכרותם את הציבור החרדי וכפי שהתבטאו בכירים במשטרה, זוהי מטרתם בגיוס חרדים, כמובן מלבד המטרה של הפלת חומות ההתבדלות ושילוב הציבור החרדי עם התרבות החילונית הקלוקלת.

חשוב לציין, כי אותו "מתנדב" הועף אחר כבוד משורות המשטרה, אחרי שנתפס זמן קצר לאחר אותו סיפור, במעשי ארץ כנען חמורים רח"ל, עד כדי כך שהמשטרה פרסמה את תמונתו, כדי שהורים יגיעו להתלונן...

כשהן יורדין, יורדין עד לתהום רח"ל.

התעוררות גדולה בכל רחבי ארה"ק לתפילה ומלחמה, נגד גזירת שמד הגיוס

אמירת ספרי תהלים 24 שעות רצופות בירושלים ובית שמש * עצרות קבועות מידי שבוע בשבוע ברוב הערים החרדיות ברחבי ארה"ק * ערב הסברה מיוחד בעיה"ק צפת * תהלוכת מחאה בחוצות בני ברק * נסיון למעצר בחורים בביתר * אלפים מתאגדים לתפילה עם שמות הנתונים בצרה, באמצעות חברת "אגודים בצרה"

בבני ברק, התקיימה לראשונה תהלוכת מחאה, כאשר עשרות אברכים צעדו בחוצות בני ברק עם שלטים מתאימים בידיהם, להתריע ולעורר את הציבור מטרדמתו. יש לציין כי במקום שיש רודפים יש מצילים, ולמרות שנעשו כמה וכמה נסיונות ע"י אנשי המפלגה לחבל בתהלוכה, לעומת זאת יראי ה' שבעיר בראותם את התהלוכה, חלקם הצטרפו וחלקם שכנראה פוחדים לעורם, הודו לאברכים על בואם ועל החיזוק שזה נותן להם.

כאמור, שלטון הרשע אינו שוקד על שמריו, ומכונת השמד פועלת יום ולילה ללא הפוגות, כשיום יום מגיעים שמועות איוב על עוד ועוד נופלים רח"ל, הן באמצעי פיתוי, והן בכפייה. בשבועיים האחרונים הגיעו קלגסי הצבא באישון לילה כמה וכמה פעמים לעיר ביתר, לעצור בחורים שאינם מתייצבים בלשכות הגיוס, אך בס"ד הדבר נודע חיש מהר ליראי ה' תושבי העיר, שמיהרו לקפוץ ממיטותיהם, הגיעו למקום והקימו קול זעקה שהבריח את החוטפים.

תיתי להם לחברת "אגודים בצרה" שרחשה לבם דבר טוב, לחלק את שמות הנתונים בצרה, למתנדבים בעם מכל רחבי העולם, לומר עבורם מידי יום ביומו, פרק תהלים. כאשר כל אחד מקבל שם אחד להתפלל עבורו. יש לציין שתוך זמן קצר ביותר, נרשמו אלפים לפרוייקט, מה שמעיד על האחדות העצומה בעם ישראל, להלחם בגזירה הנוראה המכלה מנפש ועד בשר, ה' ירחם. חשוב לציין כי 3 מתוך הכלואים שהתפללו עבורם שוחררו, והאסיר מצרפת כבר חזר ב"ה לביתו בפריו. כמו"כ הוקל עונשו של אברך מביתר, שהיה אמור לשבת שנה ומחצה, והומר לעוד חודשיים (שכמובן גם זה פשע בל יכופר).

אין ספק שכאשר אנו נעשה את המוטל עלינו, יעזרינו השי"ת על כבוד שמו, ויקויים בנו כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.

לאור הידיעות המחרידות מהשמד ההולך ומתרחב ל"ע, זה לעומת זה, הולכת ומתחזקת ההתעוררות בציבור יראי ה', להגביר את התפילה והמלחמה נגד הגזירה האיומה, המתפשטת בממדים מבהילים, ומגיע כבר עד לקצה המחנה ה' ירחם.

מובא בחז"ל הק' דבכל עת שנזקקו ישראל לצאת למלחמה, הקדימו תפילה למלחמה, ואכן ענין התפילה שהוא כח אדיר וחזק עד מאד ובכוחו לשבר הרים ולפרק סלעים, מתחזקים שארית ישראל בתפילה ותחנונים לבוכ"ע שיסיר מעלינו כל מיני גזירות רעות ובפרט גזירת הגיוס, האקדמיה, שוק העבודה וכו', ועל כולם עצם קיומה של מלכות הרשעה שהיא אם לכל הגזירות, ובעשרות מקומות ברחבי ארה"ק, מתאספים יהודים מידי שבוע בשבוע, לעצרות תפילה ואמירת סליחות.

השבוע ערב ר"ח סיון, אשר הוא יום מסוגל לחינוך הבנים כמובא בשל"ה הק', הוכרז ע"י מרן הגאב"ד ובית דינו שליט"א, כיום תפילה 24 שעות רצופות לאמירת ספרי תהלים במשמרות כל שעותיים. כשהוקבעו לשם כך שני מוקדים מרכזיים אחד בירושלים ואחד בבית שמש. כמו"כ נערכו תפילות עם ילדי תשב"ר הק'. ואף יצאה משלחת של אברכים יראי ה' לציון השל"ה הק', בתפילה מיוחדת לביטול גזירת הגיוס, ולהצלחתם של התורמים עבור המערכה הכבידה והקשה נגד גזירת הגיוס.

כמו"כ התקיים לראשונה, ערב הסברה מיוחד בעיה"ק צפת לעורר את תושבי העיר אודות הגזירה, ובפרט שהשלטונות נטפלים במיוחד לערי הפריפריה, הרחוקים ממרכזי היהדות החרדית, בתקווה ששם הציבור אינו מודע דיו לסכנות האורבות להם, והם יהוו טרף קל למזימותיהם השפלות. מאות מתושבי צפת החרדים לדבר ה' השתתפו בעצרת, ושמעו דברים נחוצים על המצב, וכיצד להתגונן בפני הסכנות והפיתויים העומדים לפתחם.

2 טיפות בודדות מ'ים הדמעות'

2 סיפורים אישיים מזעזעים מתוך מאות אחרים, שאירעו לאחרונה בעקבות גזירת הגיוס הנוראה

הוא נכנס לשיבה והשקיע כל כוחו ומרצו בלימוד תורתנו הקדושה, פשוט בן ישיבה כליל המעלות וכן תורה אמיתי לכל דבר וענין. מובן מאיליו שראש הישיבה והרמ"ם שאבו נחת ועונג רב מבחור יקר זה, שעלה מעלות רמות בסולם התורה ויראת שמים (אך לפי החוק המתוקן של ה"חרדים", אין לבעל תשובה הזכות לקבל מעמד "בן ישיבה"!).

אלא שאז נקטע הכל באיבו. הגיע מועד התייצבות הבחור בלשכת הגיוס, ועקב כך נכנס אביו של הבחור לפאניקה מפחד טרטורי הצבא. עד שקיבל "התקף לב" ל"ע. אחד העסקנים "הידועים" ניצל את ההזדמנות והמליץ בזדון וברוע לב לבחור "להסגיר את עצמו".

הבחור בתמימותו, הלך ללשכת הגיוס, ומיד הוא נשפט, והושלך לכלא למשך 37 יום! במשך זמן שהותו בכלא, עבר הבחור "ועדה רפואית", הועדה קבעו שהבחור "לא כשיר לצבא", הועדה גם המליצה "לפטור את הבחור מהצבא", המפקד במקום דחה את המלצות הועדה, והחליט שכן מגייסים את הבחור.

עו"ד מהסינגוריה הציבורית, הגיש ערעור על דברי המפקד, אך בצבא לא קיבלו את זה, הבחור המשיך לשבת בכלא, כעבור 37 יום של ישיבה בכלא, שחררו את הבחור המסכן על תנאי, ש"אם לא יחזור להיות חייל, ישב חודשיים שלמים בכלא".

*

ואנו בשומעינו סיפורים נוראים ומצמררים אלו, יודעים לומר בביטחה שגזירת הגיוס, אינה רק על הנחשלים, שגם אז היינו צריכים ללחום במסירות נפש על כל יחיד ויחיד מישראל, ואלא שענינו הלוא ראות ואוזנינו הלא שומעות שמדובר בגזירה נוראה ואיומה על כל אחד ואחד לרבות בני תורה אשר תורתם אומנתם.

והם יושבים בטכסיסי מלחמה מרושעים ואכזריים להפיל בפי יוקשים עוד ועוד נפשות מישראל.

על אלה אני בוכיה, עיני עיני יורדה מים, ציבור היהדות החרדית נקרא בזה לשפוך שיח ולהרעיש בתפילה ותחנונים עבור המוני הבחורים והאברכים שנקלעו לצרה צרורה זו, שיצאו מהרה מאפילה לאורה, ומשעבוד לגאולה.

בד בבד בראותינו התקלות האיומות היוצאים משיתוף פעולה עם הצבא, שומה עלינו להחדיר בליבנו ובלב צאצאינו הוראתם הברורה והחד משמעית של רבותינו גדולי הדור שליט"א, שלא לשתף פעולה עם הצבא בשום פנים ואופן.

את משפחתו בנחת ובהרחבה. משעמד האברך על דעתו, שברצונו להמשיך ללמוד תורה, ענו לו בשיא הרצינות, שגם בהיותו בצבא יוכל להמשיך ללמוד תורה ואף ללמד לאחרים תורה שם במקום, ומלבד זאת יעזרו לו להוציא משכנתא לקניית דירה נאה המרחיבה דעתו של אדם, וכך יקיים שניהם גם תורה וגם דרך ארץ.

האברך התמים, השתכנע בדברי המפתים, ולא יאומן כי יסופר, חתם על רצונו להיות חייל בצבא, ואכן קבעו לו לכמה ימים לאחמ"כ להתחיל שירות צבאי, כשכל המשפחה ההורים והמורים בוכים על נפש יקרה ואומללה זו שנפלה לבאר שחת באכזריות נוראה, זאת למרות שהיה בן ישיבה לכל דבר, ואף לפי חוקיהם היה בגדר "תורתו אומנתו" לכל דבר וענין, ולמרות כן, פרשו עליו טלפיהם האכזריים, וארסיה המורעלות, והורידו בכוונה תחילה ובזדון לבאר שחת של צבאם הציוני.

ובאמת אחרי שהאברך תפס את עצמו, וראה כיצד הפריצות הטומאה והשחצנות חוגגת שם במלואה עוזה, רצה לחזור בו מחתימתו, ורצה לחזור לתוככי היכל התורה, אך אז נאמר לו ברשעות בציניות ואכזריות, שאין לו ברירה אחרת היות והוא חתם על "חילול", ובאם הוא חוזר בו כעת הינו נחשב כעריק ודינו במאסר ארוך וממושך בכלא הצבאי.

ההורים בוכים, המורים מבכים, אשתו שופכת דמעות כמים, והמשפחה המורחבת לא מפסיקים מלומר תהלים, והאב עצמו שבור ומדוכדך כל כולו, בייגון ודמע, אין לו מנוחה לא יום ולא לילה, הוא בוכה וצועק עזרת הצלה, שיוציאו אותו מכבשוני הטומאה הזוהמה והפריצות האיומה והנוראה.

סיפורו הכואב של מ. בן ט.

גם בסיפורנו הנוכחי שאירע ממש לאחרונה, אנו מתוודעים למציאות קשה ומאורעות אכזריים ביותר, בהם נטפלו שלטונות הצבא לבחורים תמימים וישרי לב, שכל העתיד הרוחני עמד לפנייהם להצליח בתורה ויראת שמים, ולהקים דורות ישרים וטהורים, והנה שוברים המה חומות בצורות הללו ללא שום צל של רחמנות, ובאמצעות עסקנים נבזים ושפלים ממשיכים במעשי השמד האכזרי המתחולל לנגד עיניהם.

ובכן, סיפורנו העצוב והכואב, מתחיל עם הבחור מ. בן ט. מאיזור ה"קירות" שבארץ ישראל, בגיל 18 חזר הלה בתשובה, ושב לעם ד' ואלוקיו בכל ליבו ומאודו, הוא עזב כל מנעמי העולם הזה והבליו המרובים, והתחיל לעסוק בתורה וקיום מצוות ומעשים טובים,

הגזירות הנוראות של גזירת השמד בארה"ק, מתגברים מיום ליום באופן מחריד ומזעזע כל לב. יום ויום, או ליתר דיוק מידי שעה בשעה, מגיעים עוד ועוד סיפורים מאברכים ובחורים שנפלו למלתעות שמד הצבא הציוני בנסיבות אלו ואחרים.

מיותר לציין שלא אחת מדובר בעידיית שבעידיית, במיטב שבמיטב, בבחורים ואברכים שיכלו לגדול על במותי התורה והיראה, ולהקים דורות ישרים מבורכים, ובעקבות גזירת הגיוס והמשתפים השותפים יד ביד עם הגזירה הנוראה, נתחללו הללו, ונפלו לבאר שחת.

סיפורו הכואב של האברך ר' מ.

המקרה שלפנינו מתחיל עם בחור יקר בשם מ. שלמד באחד מהישיבות הטובות במרכז ארץ ישראל, מ. שקד על תלמודו יומם ולילה, והתמיד בלימודו, בבוא היום זכה לבוא בברית האירוסין עב"ג למז"ט ובשעטו"מ.

בתקופה שבין האירוסים לחתונה המשיך מ. לעשות חיל בלימודו, וניצל כל זמנו לתורה ועבודת השם יתברך, עד כדי כך שהרמ"ם והראש ישיבה העידו עליו, שעתיד מ. זה להתעלות במעלות התורה והיראה, ואף ניבאו לו עתיד מזהיר לגדול בישראל.

בהגיע זמנו נכנס מ. לחופה למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת, ומיד עם תום השבע ברכות, נכנס לכולל ידוע ומפורסם, והמשיך לשקוד על התורה, אם זה בלימוד הגמרא, או בלימוד השולחן ערוך והנושאי כלים.

מובן מאיליו שהאברך ר' מ. היה בגדר "תורתו אומנתו" מכל הבחינות, הן מעצם הדבר שהוא ישב כל השנים על התורה, אם זה בישיבה, ואם זה בהמשך לימודו בכולל אחרי חתונתו, ואם זה מעצם מהותו בהיותו כל כולו מקשה אחת של תורה ועמל ויגיעת התורה, כפי שאכן רבותיו ניבאו לו עתיד מזהיר בעולם התורני בסייעתא דשמיא.

כשעמד האברך בפני התייצבותו בלשכת הגיוס לצורך סידור מעמד "תורתו אומנתו", התחילו הנסיונות הרבים שנערמו עליו מצד המפתים והאחראים הממונים על מערך הפיתויים בלשכת הגיוס, האברך התמים כלל לא העלה במחשבתו הפרועה ביותר, שהוא עומד כעת לפני מוקשי מוות רח"ל.

מיד בהתייצבו בלשכת הגיוס, התחילו לדבר עם האברך בלשון חלקלקות, על מצבו הכלכלי, השיחה היתה באווירה די נעימה, ובמבט שטחי היה נראה בעליל שהללו מנסים לדאוג בעבורו ל"כלכלה נכונה", בלשכת הגיוס, הבטיחו לאברך שעצם הדבר שהוא יתגייס לצבא יעזור לו הדבר בנשיאה בנטל עול משפחתו במצב הכלכלי, וכי יוכל לפרנס

א מורא'דיגע "בעל בטחון"...

היהדות החרדית שבעה מהתורות החדשות, האמרות וההגייגים השנונים הצצים ועולים חדשים לבקרים, מבית היוצר של החכ"ם החרדים ומשלחיהם.

דימינו כי מלאי הדמגוגיות הסתיים, אך לאחרונה נודע לנו כי התבדינו... הגיג חדש נוסף, יצא הפעם מבית מדרשו של חבר בית המינים מאיר פרוש, שברוב פיקחותו המציא לנו מרגוע חדש, כי מעתה אל לנו לחשוש כלל וכלל לגזירה המאיימת על ספינת היהדות החרדית בסכנת כליון, שהרי יש לנו הבטחה "כי לא תשכח מפי זרעו"...

ומשכך אפשר ללכת לנוח ברוגע ובנחת שלוב ידיים ורגל על רגל ולהתעסק בעניינים אחרים במקום להתעסק ב'זוטות' מעין אלו של 'גזירות השמד'. את הגיגו זה דאג לפרסם בגלי התקשורת למיניהם, להוכיח לכולם על כשרונותיו העצומים...

(וברא כרעא דאבוה... השבוע נתפרסם כי ראש עיריית אלעד פנה ל"שר הביטחון" החדש איווט: "עזור לנו להמשיך להיות עיר חרדית ייחודית בשיעור גבוה בגיוס לצה"ל וביציאה לעבודה").

נס אחד יש לו, כי לא נתנה לו ההבטחה "כי לא תשכח כספם מפי זרעם", כי אז לא היה לו ולכל סגל חברתו, מה לעשות שם בכנסת המינים והיו כולם יכולים באמת להתפטר מ"העול הכבד" הרובץ על כתפיהם לשקוע בכסאותיהם המרופדות בבית המינים, במקום לעבוד ללא הרף סביב השעון, להשקיע אחרים בתרדמת הזמן.

לץ שפל זה שהוכיח שוב ושוב כי מוכן הוא למכור את כל היקר והקדוש, ושום דבר אינו מעכב בעדו מלהרויח עוד כמה אלפי שקלים ולמצוא חן בעיני הפריץ, גם כשהדבר בא על חשבון נשמות קדושות וטהורות של אחיו היהודים, והוא היה הראשון שהתחבר ל"ועדת שקד" הידועה לשמצה, שכל גדולי ישראל אסרוה, והוא במו ידיו חתם והצביע, להשמיד ולאבד ולהכרית ולהשכיח את התורה מפי זרעו, ולהעביר בחורי ישראל למלתעות שבי השמד הצבאי.

הוא אינו מסתפק בכל אלו, וכעת אחרי שראה כי כלתה אליו הרעה ופניו האמיתות, שלו ושל כל חברי כנופייתו מתגלה אט אט, ומשנוכח לראות כי סל השקרים וההבטחות שלו התרוקן מכל תוכן, אינו בוש להצטייד בנשק מתוחכם יותר, בהבטחה שניתנה בתורה עצמה... וכך חושב שלא יוכלו לבוא אליו בטענות על הבטחות שאינן מתקיימות.

רק דבר אחד אינו יודע שהוא אכן הצליח להעלות בבת שחוק על כל שומעיו ולהבזות את עצמו בעיניהם, אחרי שהוא נדמה בעיניהם כאותו שנה ופירשיניק ("יג, ופרושיניק) שבכל שיחה איתו הוא מכניס כמה תיבות מן התנ"ך ופתגמים מדברי חז"ל או משחיל כמה מילים באידיש, בעוד שאפיי את פירוש המילות אינו מבין, ובוודאי שלא את הכוונה העמוקה הטמונה בהם, כך גם הוא מתהדר באיזה פסוק והבטחה שככל הנראה אינו מכיר את תוכנה ופירושה, בעוד שכל בר בי רב דחד יומא יודע ואפילו תשב"ר יודעים את פירושו של פסוק זה, וכי שבמשך כל הדורות וכל השנים נלחמו באפיו על המשך קיומו ועל המשך קיום תורתו ואמונתו, ובעזה"י נמשיך בדרך זו ולא נוותר על שום יהודי באשר הוא.

ואליך מאיר פרוש ייאמר: אם רצונך לדעת מה באמת "לא ישכח מפי זרעו", הרי שנעיצת חרבך בלב היהדות החרדית וגרימתך לאבדון נשמות יקירנו ויקירי בית ישראל הנתונים למרמס לרוע מעלליך וכל סגל חברתך, את זה לא נשכח ולא נסלח לעולם! ואנו אין לנו אלא לקוות לישועתן של ישראל בביאגו"צ ובביטול כל גזירות הרעות מבית ומבחוץ בב"א.

"אש התורה" או שריפת התורה!

בתקופה האחרונה החלו בישיבת 'אש התורה' הסמוכה לכותל המערבי, להביא לישיבה גדודי חיילים חילוניים המגיעים לרחבת הכותל המערבי לצרמונית "טקס ההשבעה" הפרוץ והכפרני, למפגש בן חצי שעה, כאשר לפני ההשבעה עורכים הללו סיור ברובע, כשבמסגרתו מגיעים לישיבת "אש התורה".

גם בשבוע שעבר הגיע גדוד להשבעה בכותל. וגם כאן הקביעות של הסרת המחיצות והשיחות בין חילונים לאברכים, לא דולג. היה זה גדוד גדול של חיילים וחיילות רח"ל, והם נזקקו ליתגבורת. משכך, פנו מישיבת אש התורה להזעיק תגבורת מהכולל "צילו של היכל", שאכן על חשבון שעות הסדר כמובן, נשלחו האברכים ללמוד עם החיילים והחיילות. כמו כן הוזעקה תגבורת גם מישיבת מיר (שלגגיע ל"מעמד הקריעה" ידעה ההנהלה להזהיר את התלמידים לבל יגיעו חלילה למעמד...).

להיכן הגענו? האמנם הוסרו כל המחיצות בינינו לבין החילונים? הכל כבר אפשר היום? הכל מותר?

איך יתכן שהמוני אברכים השוקדים על התורה הקדושה, יושבים בצלא חדא עם פורקי ופורקות עול, כאלה שמראיהם והבל פיהם מטמא טומאה חמורה, ומבלים איתם ולא חלי ולא מרגיש? ולא רק בגלל התערבות והפריצות! עצם המפגש הידידותי עם חילונים, הרי זה הרס וחורבן לנשמה. ובודאי כשמדובר בחיילים וחיילות, ובפרט לעת הזאת, כשהשלטון עושה הכל להחדיר את טומאת הצבא לתוך היכלי התורה והישיבות הקי'.

מה יהיה הסוף? לאן הם חושבים להגיע?

האם אותם "מקרבים" מדמים לרגע, שכונות המפקדים לקרב את חייליהם לתורה? האם באמת חושבים הם שהצבא שעקרונותיו הם שלשת החמורות גי"ע, שפי"ד ועי"ז, יש לו אינטרס להחזיר את הבאים בשעריו לחיק היהדות? אותו צבא כור היתוך, שכבר העביר על דתם מאות אלפי צעירים מיום היווסדו ועד היום הזה, ועוד ידם נטויה ח"ו, לפתע הפך כושי עורו ונמר חברבורותיו?

צריך להיות נאיבי ומטופש, לחשוב שבילוי זה מטרות לקירוב כל שהוא. אדרבה, המטרה היא מאד מאד ברורה, לקרר את ההרגשים, ולהרגיל את החרדים שהצבא הוא לא כ"כ נורא, כמו שחשב כל חרדי עד היום, ולא נורא אם משהו מתגייס. פשוט עוד אמצעי איך לסגל אותנו לצבא בתקופת ההסתגלות.

כך לצערינו, משתפים פעולה עם גזירת השמד, ומקררים את האמבטי הרתחת, ומשחקים לידיהם של שונאי ישראל, שבערמה מעמידים פני מעוניינים לשמוע על יהדות, אך הסך הכל הוא כפי שהגדיר זאת הגה"ק רבי אלחנן וואסרמאן זצוק"ל הי"ד על המזרחי שטענו כי הם מהווים גשר בין החרדים לחילונים, באומרו: "אכן גשר, אך רק להולכים ולא לשבים"...

ה' ירחם עליהם, ויפקח עיניהם בעוד מועד!

יועצי אחיתופל

כל דבר האסור, ובהכשרת כל השרצים, וסופו של תהליך הבחורים נופלים בהכרח לצבא השמד, כיון שלמוסד זה אין כלל מעמד של מוסד אשר הלומדים בו מוכרים כבני ישיבה.

למקום זה, מפנה המחנך שנחשב לירא וחרד, וההורים מפקידים בידי האמונות את הפקדונות הרכים והטהורים אשר להם, מתוך תקוה שיעלה אותם על דרך המלך, והינם נופלים לבאר שחת שאין חזור הימנה.

כדי לסבר את האוזן באיזה חורבן מדובר, מדובר בחברה אשר אחר שהות במוסד זה נעשית פורקת עול מוחלטת, נראים כמו אחרוני העבריינים פורקי העול בכל הופעתם, במלבושם הצעקני והרחובי, מגדלים כלב בתוך המוסד, וכשנוסעים הביתה לשבתות מפקידים את הכלב בידי האמונות של 'ראש הישיבה'. לוקחים דוגמא אישית מ'ראש הישיבה' הנ"ל להחזיק אייפון פרוץ לחלוטין, אשר כשהעזי אחד התלמידים שעדיין היה בתמימותו, להזכיר את פסק מרן פוסק הדור בעל שבת הלוי זצוק"ל שהמחזיק את המכשיר הטמא הזה פסול לעדות, הזדעק אותו 'ראש ישיבה' לומר, וכי אתה מחזיק אותי לפסול לעדות??

איך יתכן שלמקום כזה וכיו"ב שולח מי שאמון ומוכר כמחנך ירא וחרד?

מאמר זה נשלח למכון לקבלת תגובה, אך לא קיבלנו תגובה, מה שמלמד שאכן זו התורה החדשה ששולטת במקום, ולכן על ההורים הזקוקים ליעוץ חינוכי, להזהר ולהשמר לפקוח עיניים ולבדוק בשבע בדיקות, האם אכן מדובר ב'יועץ חינוכי' או 'רועץ חינוכי'.

הנבוכים בצר להם פנו לקבל עצה ותושיה מהמקום היותר טהור, ונפגשו עם בנם עם מחנך ידוע, אשר אינו כשאר היועצים, לא ידוע כבעל תוארים מפוקפקים, אלא מתוך בית המדרש יצא ללמד על הכלל, ולהורות הדרך איך להתמודד עם נוער סוער ונסער ברוחות הזמן, והנ"ל אמר שאמנם הנער אינו 'תמים' מידי, אך עדיין יש תקוה לאחריתו, והצמיד לו אברך 'חונך' שעובד במכון מסויים ששמו מופיע ברשימת מפעילי שירות אזרחי לאומי, כשהכוונה לאברכים הלומדים עם תלמידים מתקשים, ויתכן שאכן אותו 'אברך' הינו מפורצי הגדר אשר עושים שירות אזרחי לאומי, אשר נאסר ע"י כל גדולי הדורות, ולכן התוצאה בהתאם, אשר למד וטייל עם הנער, כדי להכירו היטב ולהבין מה טוב לו כדי לייצבו.

אך תחת לכונו לעלות על דרך המלך, הפנה אותו אל מוסד כלאיים בצפון, המכליאה חול בקודש, כשאת כל הקדוש והיקר מפילים בשבי החול, ומלמדים את הנערים לבזו לכל הקדוש והיקר, הכלים הטמאים הם לחם חוקם רח"ל הופעתו החיצונית של מי שמכונה 'ראש הישיבה', היא ממש 'פרום', זקנו יורד על פי מידותיו ופיאותיו ארוכות מבצבצות מאחורי אזניו, אך כולו רקוב ונגע ההשכלה הארורה פשה בו מראשו ועד רגליו, אשר כל איסור הותר לו, וסוחר בנשמות הרכות והטהורות למען בצע כסף, ובמעטה החזות החיצונית שלו כירא וחרד, מפעיל מוסד שכזה תמורת שלמונים מרובים, בהתירו להם

בדור התפוכות כשלנו, עת בין אב לבנו יש פער של כמה דורות, פעמים יש חוסר הבנה בסיסית לנפש הילד, ועל כן רואים ילדים לא רגועים, כיון שאין מבינים ואין מקבלים אותם, ובפרט שההורים קשה להם להבין מה הם נסיונות הילדים, בפני מה הם חשופים, איזה רוח טומאה אופפת את הדור בכלל, וזה פוגע כמעט בכל יחיד, ומהם חלקם שלא יודעים איך להתמודד עם זה.

ועל כן נפוץ מאוד בדורנו להתייעץ עם 'אנשי חינוך', שהם מתוך ידיעתם ונסיונם הרב, מבינים יותר לנפשות הטהורות הרכות, בפני מה עם עומדים ועם מה הם מתמודדים, ואיך לכוונם לדרך המלך, הדרך המסורה מדור דור, ורק חיצוניותה משתנית לפי העתים.

אמנם, אליה וקוץ בה, עת לתחום זה - בו ההורים נבוכים - פרצו להם 'מחנכים' שאין בינם ובין חינוך דבר. בוגרי ההשכלה הארורה המכלה מנפש ועד בשר, שם למדו את תורת הנפש הגויית הפסיכולוגיה הארורה, אשר יסודה בכפירה בבריאת העולם ובבחירה החופשית, ובכל עיקרי ויסודות האמונה, והם מנצלים את מבוכתם של ההורים העומדים בפני שוקת שבורה ואינם יודעים איך לכלכל את צעדיהם מול הבן היורד מדרך המלך ואין לאל ידם להוושע, ומשיאים להם עצות אחיתופל להורידם לבאר שחת, תחת להעלותם על דרך המלך.

ועל כן, כל הורה ירא וחרד יודע שצריך להיזהר מאוד עם מי מתייעצים, ולילך אך ורק ליועץ אשר חננו השי"ת מתוך עמלו בתורה בטרתה, ומתוך לבו הפתוח כהיכל והמרחם על הנפשות העשוקות בידי יצרם, ומתוך אהבתו הרבה לבניו של הקב"ה אשר שולחו לשליחות בדור אחרון להתמודד עם הקשה שבנסיונות ולעמוד בהם בגבורה, וכך למצוא מסילות ללבם ולקרבתם לתורה ויראה, מתוך סבלנות אין קץ.

מכון מסויים בבני ברק, שהיה ידוע ידוע עד היום כמייעץ על פי דרך התורה, אשר בראשו עומדים בעלי יראה טהורה, המגיעים מתוך בית המדרש פנימה לגעת בקצוות הסוערות, ולכוונם לסעור לכיוון הנכון, להתעלות בעבודתו יתברך בדרך הראויה, ואכן רבים השיב מעוון וכיום הינם מפארים את עולם התורה והיהדות, והוריהם חבים הכרת הטוב לעומדים בראשו, אשר הצילו את חייהם וחיי הנצח של צאצאיהם.

אך לאחרונה, בהתגברות נסיונות הדור, עת הטשטוש והבלבול מכסה ארץ, ומכלה כל חלקה טובה, הגיעה שמועה נוראה, כי נער בגיל בר מצוה, בן למשפחה חשובה מבני עדות המזרח, אשר אביו הינו תלמיד חכם ומרביץ תורה, וכל שאיפת הוריו היא לראותו גדל בתורה ממשך את המסורה, אך כאשר הגיע לסיום כיתה ח' בת"ת, נודע להם כי נלכד ברשת היצה"ר הבווער כאשר ברחובות קריה, ונקשר מעט לנערים ריקים ופוחזים אשר כבר בערה בהם אש התאוה, ופעמים אף נכשל בכלים הטמאים אשר מטמאים במגע ובאוהל, והוריו

* פרטי האברך שמורים במערכת.

יעמוד, יעמוד, יעמוד!

מי שהיה אי פעם באחד ההדלקות לכבוד התנ"א רשב"י בליל ל"ג בעומר, היה עד לכך שבהדלקה נתכבד הרב, האדמו"ר וכו'. אך ברוח הזמן החדשה, כאשר לצערינו אחים טועים הולכים ומתדרדרים ללא מעצור, נתוודענו השנה ל"חידוש" עצום בתחום זה...

בהדלקת ל"ג בעומר ה"מרכזית" במודיעין עילית, מעמד שנערך על ידי ארגון הנוער "דרכי חינוך", כובד להדליק... מפקד משטרה גלוי ראשו!!! כל זאת אל מול פניהם הנדהמות של מאות ילדי חמד טהורים, אברכים ובני תורה, שנפשם נקעה למראה החרפה בהענקת כבוד ויקר לאיש המייצג בהופעתו את שלטון הרשע והכפירה רח"ל.

וכך לצד רב קהילה, נתכבד גם מפקד המשטרה (שאפילו לא ראה לנחוץ לכבד את המעמד בחבישת כיפה לראשו), ששניהם יחדיו הדליקו את מדורת השמן בליל ל"ג בעומר.

מלבד זאת, נוכחו במקום עשרות שוטרים במדים שהוזמנו אף הם למעמד ההדלקה, לראות על מנת להיראות, ולהפגין נוכחות מרשימה בפני ילדי הת"תים האמונים ומתחנכים לשקוד על תלמודם בטרה. כן נכח במקום "חרדי" מתושבי העיר הלבוש מדי צבא, שהפגין במקום נוכחות ראוותנית ובלטת. כל זאת כאמור בפני מאות ילדי ת"תים שבאו לחזות במעמד קודש של הדלקה לכבוד התנ"א רבי שמעון בר יוחאי.

חלק מציבור הנוכחים מיהרו לעזוב את המעמד בשיאו, כאות מחאה על הפשע והבגידה של נתינת כבוד ושררה לשוטרים והפיכתם למושאי הערצה בקרב צעירי הצאן, אך לדאבון לב, עד כמה שידוע לנו, לא קמה רוח באיש למחות בריש גלי נגד תופעה חמורה ומבישה זו, שהינה חלק מתוכנית "תקופת ההסתגלות" לקרר את ההרגשים ולשבור את החומות שהבדילו כל השנים בין החרדים לפורקי העול.

אוי לנו שיום ההילולא של התנ"א הרשב"י זיע"א, שהיה סמל ודוגמא למאבק בשלטון הרשע, ועבור זה התחבא במערה 13 שנה, הופך ליום בו מתקרבים לרשעים ומתחברים עמהם רח"ל.